

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 567/2023-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti postupu Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. NM-7C/89/2010 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 611/2021-37 z 30. marca 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. NM-7C/89/2010 v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 611/2021-37 z 30. marca 2022. Sťažovateľka navrhuje prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznať jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a vyžiadaného spisu okresného súdu vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou podanou na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom 6. apríla 2010 domáhala náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom proti Slovenskej republike, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 7C/89/2010. Dňa 1. júna 2023 v súlade s § 181 ods. 1 písm. f) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov došlo k prechodu výkonu súdництва z Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Okresný súd Trenčín. V súčasnosti je preto konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. NM-7C/89/2010. Napadnuté konanie okresného súdu

bolo predmetom posúdenia ústavným súdom z dôvodu namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý svojím nálezom č. k. II. ÚS 611/2021-37 z 30. marca 2022 rozhodol tak, že v bode I výroku nálezu vyslovil porušenie označených práv sťažovateľky v napadnutom konaní okresného súdu, v bode II výroku nálezu prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, v bode III výroku nálezu sťažovateľke priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 3 000 eur a v bode IV výroku nálezu priznal sťažovateľke nárok na náhradu trov konania vo výške 707,45 eur. Nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 611/2021-37 z 30. marca 2022 nadobudol právoplatnosť 19. apríla 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje, že od vyplatenia finančného zadostučinenia a trov konania priznaných sťažovateľke nálezom ústavného súdu z 30. marca 2022 na účet právnej zástupkyne sťažovateľky nevykonal okresný súd v predmetnej veci žiadny úkon. Podľa sťažovateľky je stav, keď ani po vyslovení porušenia jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v predmetnom konaní nálezom ústavného súdu a uložením príkazu konať vo veci bez prietáhov nevyvíja okresný súd už jeden rok a štyri mesiace nijakú aktivitu a vo veci je úplne nečinný, absolútne neprijateľný a v priamom rozpore so základnými právami sťažovateľky. Zároveň sťažovateľka vyjadruje svoje presvedčenie, že aj keby okresný súd vo veci konal a rozhodol v najbližšej dobe, k hrubému poškodeniu jej práv už došlo a stav, vytvorený nečinnosťou okresného súdu, keď sa sťažovateľkiným právam nedostalo počas doby trinástich rokov ústavou a zákonom garantovanej ochrany, je nezvratný a nezhojiteľný.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je opakovane namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, a to v dôsledku jeho nečinnosti.

5. Na tomto mieste ústavný súd poukazuje na to, že predmetom preskúmania postupu okresného súdu môže byť len jeho napadnuté konanie, ktoré prebieha od nadobudnutia právoplatnosti nálezu ústavného súdu z 30. marca 2022, ktorá nastala 19. apríla 2022. V tejto súvislosti je zásadnou tá skutočnosť, že sťažovateľka doručila ústavnému súdu ústavnú sťažnosť 26. júla 2023, t. j. po približne 15 mesiacoch po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu o jej predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, ktoré sa týkalo tej istej veci. Táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu v zásade už sama osebe vylučuje, aby ústavný súd po takom krátkom čase opätovne vyslovil porušenie označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní, a to aj pri prísnejšom nazeraní na postup okresného súdu v napadnutom konaní po právoplatnosti nálezu z 30. marca 2022 vzhľadom na v ňom uložený príkaz okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov (tento nález bol

okresnému súdu doručený 13. apríla 2022). V čase posudzovania ústavnej sťažnosti sťažovateľky na veci nič nemení ani uplatnená argumentácia sťažovateľky, ktorá poukazuje na taký postup okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý sa ústavnému súdu vôbec nejaví ako optimálny, a to najmä v kontexte celkovej dĺžky konania. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho judikatúry vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 246/2022). Ústavný súd konštatuje, že s prihliadnutím na časový rámec tejto nečinnosti v trvaní pätnástich mesiacov nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľky zo strany okresného súdu po právoplatnosti nálezú ústavného súdu, ktorá by zodpovedala ústavne relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

6. Ústavný súd už v minulosti uviedol, že zmyslom ústavnoprávnej ochrany v obdobných prípadoch, v ktorých už bolo deklarované porušenie referenčných noriem vo vzťahu k včasnosti ochrany jednotlivca a bol nariadený príkaz konať, v zásade nie je produkovať ďalšie nálezy. Nové konanie pred ústavným súdom podľa referenčných noriem musí zohľadňovať už poskytnutú ochranu skorším nálezom a koncentrovať posúdenie intenzity zásahu do práv sťažovateľa na obdobie po takomto nálezú (III. ÚS 54/2022, II. ÚS 191/2022, II. ÚS 498/2023).

7. V naznačenej súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že ďalšia prípadná nečinnosť okresného súdu alebo možná jeho neefektívna/nesústreďená činnosť by mohla založiť už inú kvalitu posudzovania zbytočných priet'ahov, čo by mohlo mať za následok opätovné vyslovenie porušenia v bode 1 označených práv ústavným súdom vzhľadom na to, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a preto nebráni sťažovateľke, aby v prípade pokračovania nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti všeobecného súdu sa sťažovateľka opätovne obrátila na ústavný súd.

8. Na základe uvedeného ústavný súd v okolnostiach prípadu nevyhodnotil dĺžku rozhodovania okresného súdu v období po právoplatnosti skoršieho nálezú ústavného súdu za nezlučiteľnú so základným právom sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

9. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu